

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز مدیرعامل:عبدالله گنجی آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری، تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۲۸۴ سازمان آگهی‌ها: ۰۷۵-۸۸۵۴۲۰۷۵ پنج خط روابط عمومی:۰۸۴۹۸۴۴۹، شماره: ۰۸۴۹۸۴۶۹ توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۰۷۷-۷۶-۸۴۴۹۸۴۷۵ چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان چاپ هم‌زمان مشهد: مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

| روزنامه جوان | شماره ۴۱۷۴ | یکشنبه ۱۵ دی ۱۳۹۲ | ۳ ربیع‌الاول ۱۴۲۵ | اذان ظهر: ۱۲:۰۹ | غروب آفتاب: ۱۷:۰۰ | اذان مغرب: ۱۷:۲۴ | نیمه‌شب شرقی: ۲۲:۲۵ | اذان صبح فردا: ۰۵:۴۵ | اطلاع آفتاب فردا: ۰۷:۱۰

به‌رغم مخالفت رهبر معظم انقلاب در سال ۷۳ با پیوستن به این معاهده

مجلس به کنوانسیون خسارت بار برن نزدیک شد

۳۵۰ میلیارد تومان ارزش از کشور خارج می‌شود. در صورتی که میزان آثار داخلی که در سایر کشورهای ترجمه و منتشر می‌شوند هرگز در حد و اندازه‌های این اعداد و ارقام نیستند و از این رهگذر ضرر اقتصادی بالایی نصیب صنعت نشر داخلی خواهد شد.
مورد مشابه در حوزه فیلم و سریال (به ویژه در مورد خاص صدا و سیما) در صورت پیوستن به این معاهده، حق هر گونه دخل و تصرف از استفاده‌کننده سلب می‌شود و صرفاً با مجوز صاحب اثر خواهد بود که این مسئله در نقطه مقابل ممیزی فرهنگی قرار می‌گیرد.»

با وجود آنکه هنوز به این سوآلات پاسخ واضح و مشخصی داده نشده‌است اما لایحه پیوستن ایران به کنوانسیون برن ورم در راه رسیدن به تصویب نهایی در مجلس است، آن هم در شرایطی که حسین نوش‌آبادی، معاون حقوقی و پارلمانی وزارت ارشاد در گفت‌ووی مکتبهای با «سیم» درباره در نظر گرفتن برخی ملاحظات اقتصادی و فرهنگی خاص کشور در تدوین این لایحه نیز گفته‌است: «هر کشور زمانی می‌تواند به کنوانسیون‌های بین‌المللی بپیوندد که در رهگذر عضویتش، زبان جبران‌ناپذیری متوجه حقوق داخلی و منافع و مصالح کشورش نگردد. مسلماً کشور ما نیز نیازمند تقویت ساختارهای داخلی و بسترسازی مناسب در این رابطه است. البته ناگفته نماند برخی از کشورهایی که شرایط مشابه و حتی پایین‌تر از ما داشته‌اند و به کنوانسیون‌های مذکور ملحق شده‌اند توانسته‌اند با مدیریت صحیح و برنامه‌ریزی مناسب از این الحاق نیز منتفع گردند.»

همه اینها در حالی است که به نقل از رساله دکتری دکتر مرتضی‌چیت‌نازبان با موضوع حقوق مالکیت‌های فکری دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، مقام معظم رهبری پیش‌تر در تاریخ ۱۳۷۳/۱۰/۲ در پاسخ به نامه وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن لازم دانستن حق تألیف در خصوص مؤلفان و مصنفین داخل کشور، پیوستن به این معاهده را موجب ضرر و بر خلاف مصلحت تشخیص داده بودند اما اکنون مشخص نیست که در تنظیم لایحه فعلی نیز از مظلّم نظر و استفساریه‌ای مبنی بر رفع ضرری که سابقاً به آن اشاره داشته‌اند، شده است یا خیر. همچنین یکی دیگر از نکات گنگ و مبهم درباره لایحه مزیور دغدغه اصلی ارسال این لایحه به مجلس است؛ اینکه این لایحه برای کمک به کیفیت محصولات فرهنگی و ایجاد انگیزه و تشویق برای صادرات آثار و کمک به اقتصاد کشور به مجلس تقدیم شده یا سودای عضویت دائمی در سازمان تجارت جهانی در کار بوده است، چراکه پذیرش حق مالکیت فکسری و معنوی از شروط عضویت دائم در سازمان تجارت جهانی محسوب می‌شود و ایران در حال حاضر عضو ناظر این سازمان است. در این بین آنچه که در آن شکی نیست، پدید آمدن تغییرات عمده در واردات محصولات و صنایع فرهنگی به کشور در صورت تصویب لایحه پیوستن ایران به کنوانسیون برن خواهد بود که در ابعادی باورنکردنی از ناشران کتاب گرفته تا تلویزیون و حتی بازار فروش محصولات نرم‌افزاری و هزاران عرصه دیگر همه و همه را تحت تأثیر قرار خواهد داد و با توجه به سیل ورود محصولات فرهنگی به کشور، اقتصاد آنها را زیر و رو خواهد کرد.

کزارش یک
النار خمایی‌زاده

برن ورم است؛ لایحه‌ای که هم اکنون پیش از کمیسیون فرعی لویج دولت به کمیسیون اصلی لویج رسیده است و نمایندگان که پیش از این موفق به تصویب آن در کمیسیون فرعی لویج شده‌اند، قصد دارند به زودی این لایحه را برای تصویب نهایی تقدیم مجلس کنند. این در حالی است که رهبر معظم انقلاب در سال ۱۳۷۳ و در پاسخ به درخواست وزیر وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی مبنی بر پیوستن ایران به کنوانسیون برن، ضمن لازم دانستن حق تألیف در خصوص مؤلفان و مصنفین داخل کشور، پیوستن به این معاهده را موجب ضرر و بر خلاف مصلحت تشخیص داده بودند. پیوستن یا نپیوستن ایران به کنوانسیون برن، موضوعی است که هنوز پرونده اختلاف‌نظرها درباره ضرورت یا ضرر و زیان‌های آن میان موافقان و مخالفان است باز و استدلال دسته موافق و مخالف این کنوانسیون هر یک به حدی قابل اعتنا است که به طور جد نمی‌توان رأی قطعی به نفع هر یک از این گروه‌ها صادر کرد. کنوانسیون برن با ظاهر اخلاقی که

دارد یکی از مهم‌ترین کنوانسیون‌های جهانی برای حمایت از حقوق کپی رایت و مالکیت معنوی محسوب می‌شود و تا سپتامبر سال ۲۰۱۳ میلادی، ۱۶۷ کشور که شامل ۱۶۶ کشور عضو سازمان ملل متحد بوده‌اند به این کنوانسیون پیوسته‌اند. نام ایران به عنوان کشوری که هنوز به عضویت آن در نیامده است در میان کشورهایی چون اوگاندا، بوروندی، پاپوآ گینه‌نو، پالائو، تونوا، تیمور شرقی، جزایر سلیمان، جزایر مارشال، سائوتومه و پرنسپس، سنن مارینو، سومالی، سنسریو، سیشل، کامبوج، کیریباتی، مالدیو، موزامبیک، میانمار، نائورو و وانواتو به چشم می‌خورد.

حالا مجلس درصدد تصویب لایحه‌ای است که به سبب آن ایران نیز به عضویت در کنوانسیون برن درمی‌آید و تمامی صنایع ایران که گستره آن بسیار وسیع است ملزم به پرداخت حق کپی به تولیدکننده خارجی اثر می‌شوند؛ نکته‌ای که با توجه به عدم توازن وراثت محصولات فرهنگی و غیر فرهنگی به کشور و در مقابل صادرات محصولات فرهنگی ایران به جهان می‌تواند در نوع خود به معنایی بزرگ تبدیل شود که آیا با پیوستن

کزارش ۲

سمیرا سورش

ک
مفاتیح‌الحیات

فیلم سینمایی «ساکن طبقه وسط» ساخته شهاب حسینی از حضور در جشنواره فیلم فجر انصراف داد.
به گزارش مهر به نقل از روابط عمومی این فیلم، اولین ساخته شهاب حسینی به دلیل تکمیل نشدن مراحل فنی از حضور در جشنواره فیلم فجر انصراف داد. شهاب حسینی ترجیح داد که با وقت و دقت بیشتری مراحل فنی فیلمش را پشت سر بگذارد و دچار

نما | حسین کشتکار

با حضور در جشنواره عمار

«مسیر روشن» از انتخابات ۸۸ می‌گوید

ک گفت‌وگو
محمدحبیقی

عمار حضور دارد، موضوع فیلم خود را درباره حوادث انتخابات سال ۸۸ دانست و تأکید کرد این فیلم با طیف معترض نیز از تباطؤ برقرار می‌کند.

به گزارش جوان، حسن آخوندپور با اشاره به وقایع بعد از انتخابات ریاست جمهوری در سال ۸۸ که برای فیلم «مسیر روشن» انتخاب کرده است، گفت: در سال ۸۸ به خصوص بعد از انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری، همان طور که همه می‌دانند و باور دارند، اتفاقات منحصر به فردی در کشور اتفاق افتاد. مردم کشوری که برادری و برابری را چند دهه است همیشه و همه جا تجربه کرده بودند به یکباره فضای سیاسی و اجتماعی کشورشان دست‌خوش حوادثی شد که همان برادرها در خیابان به هم افتادند و به خوراک رسانه‌ای جهان تبدیل شدند.

وی ادامه داد: در پی این حوادث عده‌ای هم قاطعانه به دنبال سوءاستفاده و ماهی گرفتن از آب گل آلود بودند. تمامی اینها یک اتفاق بزرگ دراماتیک برای یک نظام محکم و حداقل متند است و یک فیلمساز هم به دنبال چنین حوادثی است، چون پایه و اساس هنرهای نمایشی به وقوع پیوستن یک اتفاق دراماتیک است، بنابراین به نظر من هر فیلمساز باید در این زمینه‌ها هم به نوع نگاهی علاقه داشته باشد به سمت اتفاقات سال ۸۸ می‌رود. کارگردان «مسیر روشن» درباره اینکه فیلمش چه نگاه یسا بیان جدیدی برای مخاطبان خود دارد، عنوان کرد: من سعی کردم در قالب دو شخصیت اصلی فیلم، در قامت دو برادر، ملتی را به نمایش بگذارم که با تمام اختلافات سیاسی به اصول اصلی و پایه نظام و دین معتقد و همیشه حامی ولایت و رهبر هستند. من سعی کردم از هر دو گروه مخالف و موفق در ماجراهای سال ۸۸ حرف بزنم و برای هر دو گروه پیامی داشته باشم.

در اولین نشست تخصصی جشنواره عمار تأکید شد ستاره‌های موسیقی خاطرات آهنگران را بخوانند

به بعد از انقلاب اسلامی حرف و حدیث زیادی پشت آن بود موسیقی است. الهامی موسیقی فکر می‌کردند که بعد از انقلاب کار آنها تمام خواهد شد. مسئول دفتر موسیقی جبهه مطالعات انقلاب بر همه ار کان هنر صحبت و تأکید شد سازمان‌های مذهبی و سیاسی انقلاب کاری کردند گوگوش و فریدون جای خود را به صادق آهنگران دادند.

به گزارش «جوان»، محسن صفایی فرد نماینده تیم تحقیقاتی که سه سال بر روی تاریخ شفاهی جبهه فرهنگی انقلاب بزم دهه ۶۰ پژوهش می‌کردند در اولین نشست تخصصی چهارمین جشنواره فیلم عمار با موضوع «سوزهای سینمایی در تاریخ هنر انقلاب» درباره تأثیر انقلاب بر همه ار کان هنر صحبت و تأکید شد سازمان‌های مذهبی و سیاسی انقلاب کاری کردند گوگوش و فریدون جای خود را به صادق آهنگران دادند.

به گزارش «جوان»، محسن صفایی فرد نماینده تیم تحقیقاتی که سه سال بر روی تاریخ شفاهی جبهه فرهنگی انقلاب بزم دهه ۶۰ پژوهش می‌کردند در اولین نشست تخصصی چهارمین جشنواره فیلم عمار با موضوع «سوزهای سینمایی در تاریخ هنر انقلاب» که در سینما فلسطین بر گزار شد، گفت: یکی از هنرهای

انصراف شهاب حسینی از فجر

تعمیل نشود.

داستان این فیلمنامه که در واقع یک طنز فلسفی است، درباره نویسنده جوانی است که وارد یک خانه سه طبقه شده و در آن خانه با اتفاقات جالب و عجیبی روبه‌رو می‌شود.

در «ساکن طبقه وسط» بازیگرانی چون هنگامه قاضیانی، طناز طباطبایی، ساره بیات، کامبیز دبیراز، بهنوش بختیاری، کیانوش گرامی، محمد هادی کریمی، بابک حمیدیان، امید روحانی، فخرالدین صدیق شریف، علی شادمان، فرید سماواتی، حسین محب اهری، بهناز جعفری، حسین محبوب، فرهاد

نگاره

هادی عسکری

عاقبت هنر بندان خطا کار!

از ساخت فیلم غیرقانونی علیه کشور تا بازگشت دوباره به صحنه تئاتر

در ایام فتنه سال ۸۸ حضور برخی از افراد خاص و نقششان در تپییح به اغتشاش چشمگیر بوده؛ کسانی که از طریق فعالیت‌های هنری امرای معاش می‌کردند و با حضور در میان فتنه‌گران سعی داشتند با سوءاستفاده از موقعیت اجتماعی خود مردم را به شرکت در تجمعات غیرقانونی دعوت کنند و خود نیز حضور پررنگی در این اقدامات ضد امنیت اجتماعی داشتند. بعد از فروکش کردن هیجانات روزهای ابتدایی فتنه نیز که بسیاری از فریب‌خورگان از آن جداشدند، عده معدودی از این افراد هنرند که خود را به نام هنر آوزبان و جایگاه هنر آا الوده کرده بودند، باز هم دست از مقاومت بر نداشته و به اقسام مختلف از جمله همدردی با خانواده کشته‌شدگان فتنه با حضور در خانه بازداشت شدگان ایام فتنه، خود را به عنوان فعال سیاسی مطرح می‌کردند. آنها حتی با به کار بردن نمادهای سبز در محافل عمومی حضور پیدا می‌کردند تا عمق جهت‌گیری فکری خود را به نمایش بگذارند.

متأسفانه تساهل در برخورد با این افراد به حدی بود که نه تنها آنها از فعالیت در عرصه‌های هنری محروم نشدند بلکه با جواز متعددی که از جشنواره دولتی به دست می‌آوردند، خود را به عنوان یک قهرمان هنری مطرح می‌کردند. چه دولت دهم و چه دولت یازدهم در برخورد با هنرمندان فعال کمال اغماض و گذشت را به خرج داده‌اند؛ و نتیا در برخی موارد چون جعفر پناهی که به صورت غیرقانونی در حال تولید فیلمی در حمایت از فتنه بود، هیچ کس با برخورد جدی روبه‌رو نشد و حتی همین پرچمی که از فعالان فتنه بود و در جریان تظاهرات غیرقانونی بازداشت شده بود نیز دوباره فعالیت خود را آغاز کرده و ظاهرآ قرار است با نمایش «عاقبت عشاق سینه چاک» بار دیگر به عرصه بازیگری بر گردد. خود حدیو چهار سال پیش هیچ آثارند. سال گذشته نیز امتناع حوزه هنری از پخش فیلمی انجام نداده‌اند؛ در حال حاضر یکی از مشکلاتی که ممکن است جشنواره فیلم فجر با آن روبه‌رو شود، اصرار عجیب به حضور برخی از فیلم‌های حامی فتنه است؛ فیلم‌هایی که در دولت دهم و با بودجه دولتی ساخته شده و به تبلیغ فتنه پرداخته‌اند. سال گذشته نیز امتناع حوزه هنری از پخش فیلمی حامی فتنه باعث شد تا جریان هنر مندان فعال در فتنه ۸۸ حوزه هنری را مورد همه‌جای رسانه‌ای خود قرار دهند. همه این اتفاقات معلول نبود اراده‌ای برای اتخاذ سیاست‌های تنبیهی علیه کسانی است که به نام هنرمند در فتنه حضور داشته‌اند. اگر ارشاد در زمان خود به درستی عمل می‌کرد، امروز شاهد بروز این اتفاقات نبودیم. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی باید در کنار سیاست جذب حداکثری، به دفع جدالی هم توجه داشته باشد. لازم نیست تمام توان و هم و غم وزارتخانه را روی جنب کسانی متمرکز کنیم که کمترین اثری را در این‌ها ندارند؛ چون ۹۰ دی داشته‌اند و به عوض در اغتشاشات نقش لبرهای خیابانی را به خوبی اجماع می‌کردند. گاهی اوقات باید ما محروم کردن این گونه افراد، جامعه هنسری را از تکرار احتمالی این رخدادهای ناخوشایند بیمه کنیم. زمانی که نبود یک بازیگر در طول فتنه سال گذشته هیچ تأثیری در سینما و نه در تلویزیون نداشته است، منتقد رتاسنلین داریم که چند نفر خاطری را محروم کنیم و فضای هنر را برای کسانی که می‌خواهند متعهدانه فعالیت کنند، پاکیزه کنیم.

نگاره

سپیده آماده

مطبوعاتی که باز هم بی موزه ماند!

به رغم سابقه ۹۰ ساله روزنامه‌نگاری در کشور ما، اما نخستین موزه ملی مطبوعات ایران که درآمده استکمال گمشایش یافته بود، در نهایت پس از پنج دهه تخلیه شدت تا مطبوعات کشور ما باز هم بدون موزه بماند! ۱۹۰ سال پیش در سال ۱۲۵۳ هجری قمری زمانی که میرزا صالح شیرازی کارزونی که خود دوره آموزش روزنامه‌نگاری را در این‌استان گذرانده بود اعلام روزنامه ایرانی را منتشر کرد، و شاید به فکر نمی‌رسید که روزگاری تعداد نشریات کشور ما از رقم مطبوعاتی برخی از کشورهای غربی هم بیشتر شود. با توجه به جایگاه امروزی مطبوعات و روزنامه‌نگاری در کشور ما، اما هنوز دانشجویان روزنامه‌نگاری و علوم ارتباطات و دوستان آن این عرصه‌اگر قرار باشد به پیشینه انتشار مطبوعات در کشور ما رجوع کنند، هیچ مکانی را برای رسیدن به این هدف نمی‌یابند. سوم مرداد ماه سال ۹۲ بود که پس از اما و اگرهای فراوان سرانجام موزه مطبوعات ایران با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد بر برخی بزرگان حوزه رسانه و مطبوعات اسلامی در محله مولوی تهران به نام «هر سبب آقا» افتتاح شد. اسناد ملی، اسناد شخصی و بخش‌هایی از آرشیو روزنامه‌های «اطلاعات» و «کپهان» و مؤسسه فرهنگی موزه‌ها، قسمت‌هایی از موزه‌ای به شمار می‌رفت که به گفته معاون وقت مطبوعات وزارت ارشاد هدیای در راستای توسعه کیفی مطبوعات بود اما عمر کار این موزه به ۲۴ ساعت هم نینجامید و در نهایت پس از پنج ماهی که از بستن درهایش گذشته بود، چندی پیش مسئولان تصمیم گرفتند آن را تخلیه کنند. در حالی که مسئولان وقت نامی محیط اطراف موزه و همچنین مهیا نبودن تشکیلات امنیتی برای حفظ آثار را دلیل بسته ماندن موزه مطبوعات اعلام کرده بودند اما مدیران این روزهای معاونت مطبوعاتی مسائل دیگری را عامل تعطیلی موزه مطبوعات می‌دانند. به گفته مسئولان معاونت مطبوعاتی یکی از ابزارهای موجود در موزه مطبوعات دستگاه‌های قدیمی چاپی بود که مدیران وقت از روزنامه «اطلاعات» امانت گرفته بودند اما دقیقاً فردای روز افتتاح، مدیران روزنامه اطلاعات دستنگاه‌های خود را پس گرفتند. از طرف دیگر روزنامه‌هایی که به عنوان نسخه‌های قدیمی در موزه مطبوعات به نمایش گذاشته شده بود نسخه‌های قدیمی نبودند بلکه چاپ دیجیتال نسخه‌های اصلی روزنامه‌ها و مجلات بودند. علاوه بر اینها هزینه اجاره مکان موزه مطبوعات هم ماهانه ۱۰ میلیون تومان بود که به رغم تعطیلی پنج ماه، معاونت مطبوعاتی مجبور به پرداختن شده بود و در نهایت این اما و اگوها دست در دست هم داد تا موزه مطبوعات کشور تعطیل شود و وسایل موجود در آن هم به معاونت مطبوعاتی انتقال پیدا کنند. با اینکه مسئولان معاونت مطبوعاتی گفته‌اند که قرار است با همکاری سازمان میراث فرهنگی جامنایی مناسبی برای موزه مطبوعات ایران انجام شود و این موزه با نامه‌ریزی جدید در جای تازه افتتاح شود اما تا تحقق وعده‌ها و تأسیس موزه مطبوعات در کشور، روزنامه‌نگاران، دانشجویان ارتباطات و دوستان آن این حرفه کماکان باید با نبود موزه مطبوعات روزگار را سپری کنند.